

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਫਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਜੇ.
ਮੈਸ਼ ਵਪਾਰ, ਕੰਪਨੀ. ਓਡੀਅਨ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਬਨਾਮ
ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਅਜਮੇਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ,
ਦਿੱਲੀ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਨੰ: 1953 ਦਾ 11.

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI) ਸੈਕਸ਼ਨ 66— ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਨਿਯਮ, ਕੀ ਸਪੂਰਨ-ਹਾਈ ਦੇ ਆਰੀਸ ਡਿਕਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ:

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ: -

- (1) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ?
- (2) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਨਕਦ-ਕ੍ਰੈਡਿਟ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1946-47 ਵਿੱਚ ਸੜ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ, ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1948-49 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤ?

ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਾਲਸ਼ੋ ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ. ਜੇ.

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਖੁਦ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਪੂਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਯੋਜਿਤ, ਜੇ.

ਉਹ-

- (i) ਇਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੈ;
 - (ii) ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਹਨ;
 - (iii) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
 - (iv) ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ;
 - (v) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;
 - (vi) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ 66(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 66(2) ਅਧੀਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ;
- (vit) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਖੁਦ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ / ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਸੀਮਤ ਹਨ; ਅਤੇ
- (viii) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(21 ਅਕਤੂਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਏ. ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਐਫ਼ਡੀਲਜ਼ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।)

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬੇ ਦੁਆਰਾ 1951-52 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ RA 652 ਨਾਲ ਅੱਗੇ 1922 ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ XI ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ। ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੰਡਾਰੀ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ * ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੇ ਐਲ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ।

ਐਸ ਐਮ ਸਿਕਰਤ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਅਤੇ ਐਚ, ਆਰ, ਮਹਾਜਨ ਜੀ ਐਸ ਪਾਠਕ, ਅਤੇ ਏ ਐਮ ਸੂਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਇਸ ਕੋਰਟ ਕਪੂਰ ਦੇ ਏ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਜੇ. ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੈਂਚਾਂ ਸਮੇਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਓਡੀਅਨ ਐਨਜੀ ਕੋਈਨ ਨੇ ਰਾਏ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਦਿੱਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਇਮਾਰਤ , ਨਿਊ ਹੈ-

- (i) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ?

ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਨਕ ਚੰਦ ਮਹਿਕ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਸੀ। ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਸਪੋਜ਼ਲ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲਾ ਸਾਲ 1 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਤੋਂ 30 ਜੂਨ, 1947 ਤੱਕ ਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 6,184 ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਅਣਦੱਸੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ-

1. ਰੁ. 40,000 16 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ।
2. ਰੁ. 5,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵੀ.
3. ਰੁ. 34,778 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਾਤੇ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. 18,350 31 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
4. ਰੁ. 5,000 ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ 31 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸਹਾਇਕ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਾਅ. ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮ ਬੀਡਿੰਗ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ। 40,000 ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੁ. 40,000 ਜੋ ^
ਮਾਲਿਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣੇ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਲੇਰੀ ਨੂੰ 10,000 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। 20,000 ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ 15,000 ਅਤੇ ਮੱਧ ਬਕਾਇਆ ਉਸ ਬੱਚਤ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਸੀ ਜੋ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ, ਉਹ "ਨਿੱਜੀ ਖਰਚੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।" ਇਸ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. 34,778 ਇਨ-ਆਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੇ ਪੰਨਾ 17 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਥੇ ਸੀ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰਕਮ ਅਣਦੱਸਿਆ ਮੁਨਾਫਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਹਾਇਕ ਕਾਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ 5,778.

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ. 5,000 ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰੁਪਏ। 3,500 ਅਣਪਛਾਤੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। 1,500

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਸ ਵਪਾਰ 40,000 ਵਿਚ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਗਸਤ, 1946 ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਫੇਨਰ ਆਮਦਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ' ਟੈਕਸ ਦੇ 16 ਵੇਂ ਦਿਨ, ਦਿੱਲੀ, ਜੁਲਾਈ, 1946 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਫਿਰ ਅਜਮੇਰ ਨੂੰ ਡਿਸਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ, ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰੁ. 40,000 ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜ਼. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ

“ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। 20,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ 40,000 ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਆਈਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ 20,000 ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਨੂੰ ਮਿਟਾਓ। 20,000।”

ਹੋਰ ਆਈਟਮਾਂ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਤੌਰ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲੀਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਅਸੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ। 40,000 ਰੁਪਏ 20,000 ਪਰ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

18 ਅਗਸਤ, 1951 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪੰਨਾ 4 'ਤੇ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੀ ਕਾਪੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਹੈ

ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਛੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੀ-

ਸਟੋਨਰ ਇਨਕਮ-

ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ,

- 1) ਚਾਹੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਰਕਲ 'ਚ। ਅਜਮੇਰ, ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੱਧ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ, 40,000, ਇੱਕ ਫਿਕਸਡ ਡਿਪਾਜ਼ਿਟ

ਰਸੀਦ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਰੋਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 20,000?"

26 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ-

"* * * ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ 29,000 ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹੀ ਗਿਰਾਵਟ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭਾਵ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1947-48 ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“(1) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਿੰਦੂ ਸੰਕੇਤ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ?

<p>) ਬਿਲਿਡਿੰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੀ. ਕਮਿਸ਼ਨ, ਦਿੱਲੀ, ਅਜਮੇਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ -----</p>	<p>ਸਾਲ 1946-47 ਵਿੱਚ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਏ ਸਨ, 1948-49 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ?</p> <p>ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਛੇਵੇਂ ਪੈਰੇ ਵਿਚ- ਬਿਆਨ ਦਾ ਗ੍ਰਾਫ ਹੇਠਾਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ: - ਕਪੂਰ, ਜੇ.</p>
---	--

' ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ-

* ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵੇਲੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖੇਗਾ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "1948-49 ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਕਦ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1947 (ਭਾਵ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ 1947-48 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੜ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ।" ਫਿਰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ -

।

“(1) ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਾਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ * ਉਸਦਾ; ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ♦ ਅਪੀਲ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ : ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਾਰਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ' ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਤਸਦੀਕ ਪ੍ਰੀ- ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। 100. ਨਿਰਧਾਰਿਤ, ਫਾਰਮ, ਲੋੜਾਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਨਾਗ੍ਰਾਫ-⁰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ 'ਏ^ਪੈਲਹਟੇ- ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (1) ਹਾਈ ਦਿੱਲੀ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਿਊ ਕੇਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"66. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ- (1) ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ , ਜਿੱਥੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਕੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ Kapur, J. ਭੇਜਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (21) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਏਪੀ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੈਸੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕੇਸ ਦੱਸੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ- ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਮੁੜ-^{U1} ਦਿੱਲੀ ਨਵਾਂ

ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ - ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਫਿਰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲ ਕਪੂਰ ਜੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਸਹੀ ਤੌਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਉਸ ਨੂੰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਡੀਸ਼ਨ ਜਾਂ ਬਦਲਾਅ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮ 22-ਏ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਫਾਰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ- ਧਾਰਾ 4 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ v. ¹ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ—
ਭਰਤ, 'ਦਿੱਲੀ।

ਕਪੂਰ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ;

(iv.) 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੈੱਸ ਕ੍ਰਾਈਬਡ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ । ਟਾਈਮ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੂਲਜ਼, 1946. ਰਿਲੇ 12 ਓਫ (ਇਹ ਹਿਊਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 36 ਕੁਝ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਫਿੱਟ 'ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 12 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ 'ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ^ ਨਿਰਧਾਰਤ 'ਫਾਰਮ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ,

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ [^] ਐਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨ- [^]: ਓਡੋ ੦ ॥

• ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਵਾਂ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (1) ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ [^]1[^] ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ- ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ
ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਵੀ ਉਠਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਮੇਰ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ^੦: ਨੇ 'ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਧੂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 12 ਕਪੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲਈ ਕ੍ਰਿਬ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 66 (1) 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ।
ਸੁਓ ਮੋਟੂ ਦਾ ਸਵਾਲ ,

ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਗੋਸਾਈਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਭਾਵੇਂ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਗਲਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ. ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪੰਨਾ 462 'ਤੇ ਕਿਹਾ-

“ਅਪੀਲਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਾਇਟ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਐਪ ਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਇਮਾਰਤ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,
ਜੇਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਨਵਾਂ
ਦਿੱਲੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਵਿਖੇ ਕਮਿਸ਼ਨ -

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰਤਾ
ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ।

ਅਜਮੇਰ,

ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਇਹ 'ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ।
ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਐੱਲ. ਮੈਂ ਮੰਗਲਮੂਰਤੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 4 ਧਾਰਾ 59 ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਸੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (1) ਵਿੱਚ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਖੁਦ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਦਰਭ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਰੂਪ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੁਆਰਾ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਪੈਰਾ 6 ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ਪਰ ਹਵਾਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਸੂਓ ਮੋਟੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
 ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨੁਕਤਾ ਜੋ
 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ
 ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ
 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ
 ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਲਿਆ
 ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ, ਕੀ
 ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ
 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਐਡ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ
 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ
 ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ
 ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ
 ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ
 ਬੁਲਾਓ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ
 ਅੰਦਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
 ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ
 ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ) ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਬਿਆਨ
 ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ
 ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੋੜਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਹਾਈ
 ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ।

ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ
 ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ

(1) (1952) 22 I.T.R. 232

(2) (1951) 20 I.T.R. 601

ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਵਿੱਚ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਖਾਧਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸੀਨਰ ਆਮਦਨੀ- ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਕੇਸ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁੜ ਮੱਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕਪੂਰ ਜੀ ਕਾਰਨ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੋ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। *ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਟਿੱਕਸਟਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (1) ਵਿੱਚ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 12 ਅਤੇ 36 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੀ.ਐਨ. ਸਵਾਮੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ . ਦਿੱਲੀ (2), ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸੈਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ

ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਨਿਯਮ, 1922, ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫਾਰਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰੀਆ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੈ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਵੇਖੋ *Nladanlal Dharnidharka* ਬਨਾਮ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਬੋ ਸਿਟੀ* (1)।

ਰਾਜਾ ਬਹਾਦੁਰ ਸਰ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭਾਣਜਾ ਦੇਵ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (2) ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੁਦ ਸਵਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਅਨਿਯਮਿਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਸਰ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ* (3) ਦੇ *ਕਮਿਸ਼ਨਰ* ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਸੌਦੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 66 (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (1) (1948) 16 ਐਲਟੀ; ਆਰ. 227 ਪੀ. 233
- (2) (194m ਇੱਕ ITR 495
- (3) (1933) 1 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 94

- (1) (1952) 22 I.T.R. 232
- (2) (1951) 20 I.T.R. 601

ਇਹੀ ਰਾਏ ਨੈਸ਼ਨਲ ਮਿਊਚੁਅਲ ਲਾਈਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੋਬੋ ਪ੍ਰੋਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਅਤੇ ਅਦਨ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਥੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪੰਨਾ 50 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਹਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈ.ਆਰ. ਪੇਜ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਸ਼ਾਮ, ਵੈਲੇਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ (2) ਵਿੱਚ , ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਟੀਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ (3) ਦੇ ਪੰਨਾ 404 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 'ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਕੋਈ' ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ bv ਸਿਰਫ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਕੇਸ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜੋ; ਅਤੇ

- (1) (1936) 4 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 44
- (2) ILR 59 ਕੈਲ. 1343
- (3) (1933) 1 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 94

ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰੀ-ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੀ

ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਕੋਈ' ਸ਼ਬਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ 10 ਸਵਾਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ hi[^]@r ' ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਮੱਧਿਅ* ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ,

ਕੇਵਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ- ਕਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।^{apud}

ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੰਨਾ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜੋ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ, ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਧੜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਮੰਗ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਉਠਾਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਮੈਸ਼ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਜੇ ਸੋਮ. ਚੰਦ ਮਲੂਕ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (1) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- , ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

- v. 66 (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 66 ਅਤੇ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮ-ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਆਮਦਨ ਆਮਦਨ ਹੈ। ਅਜਮੇਰ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੂ ਸਟੇਟ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ

ਕਪੂਰ, J ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ।

ਟੀ.ਐਨ. ਸਵਾਮੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ (1) ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਖੋਤੇ

see ਨੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਦੇਸ਼ "ਅਦੇਸ਼" ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਮੰਗ ਦਾ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਮੰਗ ਰੀਫਿਊਸਲ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਦਾਲਤ।

(1) (1938) 6 LT.R. 297.

(2) (1951) 20 LT.R. 601

ਫਿਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ “ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ”, ਯਾਨੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਮਾਲੀਆ ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (1), ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਮਨਾ ਧਰ ਪੋਤਦਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪੰਜਾਬ (2) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡੀਸਨ 'ਐਂਡ ਸੇਲ ਜੋਜੇ» ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ - ਸੇਸੀ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਖਤ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਜ਼ਤ ਨਾਲ ਕਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨ-ਕਮ-ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ (3) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੀ। ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 66 (1) ਅਤੇ 66 (2) ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦਾ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ

- (1) (1944) 12 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 393 ਤੋਂ ਪੀ. 404
- (2) (1935) 3 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 112
- (3) (1947) 15 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 442.

Mash Trading Co, Odeon Building, New Delhi v. The Commissioner Income-Tax, Delhi, Ajmer, Rajasthan and Madhya Bharat, Delhi, Kapur, J.

ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ, ਪਟਨ ਜਾਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਜਮਨਾ ਧਰ ਪੋਤਦਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਡੀਲਾਲ ਲਾਲ-ਲੁਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਬੰਬੇ (2), ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ - ME ਮੂਲਾ ਸਨੰਜ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬੁਰਜੋ/ਆਰਜੀ (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਡੀ ਸੀਜ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਸਮਾਨਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਸਵਾਲ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਮੂਹਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦਾ ਜਵਾਬ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ

(1) (1935) 3 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 112 "

(2) (1935) 3 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 152

(3) (1932) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 10 ਰੰਗ. 242 ਪੀਜੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ Mash Trading Co. Odeon Building, New Delhi v. The Commissioner Income-Tax, Delhi, Ajmer, Rajasthan and Madhya Bharat, Delhi. Kapur, J

ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ 2) ਇੱਕ ਸਹੀ ਉਪਾਅ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ *in* ਸੀਆਈਐਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।

ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਤੰਜਲੀ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, *ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਵਿੱਚ ਜੇ. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ *ਮਾਡਰਨ ਥਿਏਟਰਸ ਲਿਮਟਿਡ* (2) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਭਾਰਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। *ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਵਿਆਪਕ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਕੇਸ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ *ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ* (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

(1) (1947) 15 I.T.R. 442

(2) (1951) 20 I.T.R. 588

Mash Trading
Co, Odeon
Building, New
Delhi

v.
The Commis-
sioner Income-
Tax, Delhi,
Ajmer,
Rajasthan and
Madhya
Bharat, Delhi,

Kapur, J.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ।”

ਅਗਲਾ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ *ਟਰੱਸਟੀਜ਼, ਨਾਗੌਰ ਦੁਰਗਾਹ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (1) ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਕਿਸੇ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਧਨ. ਪੰਨਾ 812 'ਤੇ "ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ *ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (2), ਅਤੇ *ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ* (3) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਏਜੰਸੀ ਲਿਮਿਟਡ* (4)। ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ

(ਡੀ (1954) 26 ਐਲ.ਟੀ. ਆਰ 805

(1) (1952) 21 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ., 169,

(3) (1947) 15 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ., 442

(4) (1951) 19 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 191

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਉਸ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਹਾਈ ~: h ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੈਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਹਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੱਥ-ਖੋਜ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ - *ਟਰੱਸਟੀ, ਟੈਗੋਰ ਦੁਰਗਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (1)। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ -

Mash Trading
Co. Odeon
Building, New
Delhi

v.
The Com lissioner Income-
Tax, Delhi,
Ajmer.

Rajasthan and
Madhya
Bharat, Delhi

Kapur. J,

“ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਲਾਗੂ ਯੋਗਤਾ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ। *ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨਰ (2)* ਵਿੱਚ ਚੈਨਰੂਪ *ਸੰਪਤਰਾਮ ਬਨਾਮ*. ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(1' U9!H) 26 I.T.R. 805 at p. 813

(2' (1951) 20 I.T.R. 484

ਮੈਂਸ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਇਸਦੇ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ "ਓਡੀਓਨ ਐੱਫ. ਾਈ ਕੋਰਟ ਉਸ ਡੀ- ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ

ਦਿੱਲੀ ਸੀਜ਼ਨ, ਪੰਨਾ 494 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੀ

v. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ
The Commis- ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ
sioner Income- ਟੈਕਸ, ਡਿਲੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ
Tax, Delhi, ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ
Ajmer, ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸੀਮਤ-
Rajasthan and ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ
Madhya ਖ਼ਾਅਦ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
Bharat, Delhi.

ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ ਸਵਾਲ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਜ਼ਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

w : ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਲਈ, "ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਡੀ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ

ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ?" "ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਹ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਐਪ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਵਿਪਰੀਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਥਿਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਲਈ ਰੈਫਰੈਂਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ-* ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਉਸ ਸੰਕੇਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਜਿਹਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਕੰਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

I. ah Trading Co. Odeon building. New Delhi

zn
The Commis-
i^ner Income-
Tax, Delhi,
Ajmer.

Rrjasthan and
Madhya
Bharat, Delhi.

Kapur, J.

ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈਰੀਜ਼, ਸੀ. ਜੀ., ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ. ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਐਕਸ਼ੈਸ ਪ੍ਰੋਫਿਟਸ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨਲਾਲ ਲਿਮਟਿਡ (1) ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ

“ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਐਬੋਏ ਚੇਟੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ (2) ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ

ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਪੀ -

ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,

ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਭਾਵੇਂ ਕਿ

ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਵਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ^ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਂਕ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3), ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਚਿਤ ਰਾਹ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ

(1) 1951) 20 ITR 39

*2) (1947) 15 ITR 442

(3) (1952) 21 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 169

ਮੈਸ਼ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉਸ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ BuSdin^o ^d Nev7 ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ।

¹ ਦਿੱਲੀ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਕਮਿਸ਼ਨ . ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਆਮਦਨ- ਨੂੰ ਮੁੜ-ਫਰੇਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਅਜਮੇਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਸਲ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 1 . ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਕੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕਪੂਰ. J. w^eHdratt^{'''}with-byHh[^]t^{^^} ਦ-ਗਰਾਊਡ

▲-ਤੁਰਾਨੂੰ gLtbeY ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ. ਪੰਨਾ 174 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

“ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66 (I) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ। ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ 'ਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਤੈਅ ਕਰਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਕਸਰ ਨਹੀਂ, ਸਵਾਲ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਸਵਾਲ ਉੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਘਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ. ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਮਾਸ ਟ੍ਰੇਡਿੰਗ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸਵਾਲ- ਦਿੱਲੀ tions ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ v ਹੈ। ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਅਜਿਹੇ [^]j[^]1 ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ , ਜੋ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਉੱਚ ਰਾਅ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ । [^]a^{^^} [^]1[^] ਅਤੇ

ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ- ਮੱਧ ਲਾਲ।" ਭਾਰਤ,
ਦਿੱਲੀ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸੰਦਰਭ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸੌਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਜਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਦਨਲਾਲ ਧਰਨੀਧਰਕਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬਈ (1), ਅਬੋ ਚੇਟੀ ਦੇ ਕੇਸ (2), ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਵਾਲ ਦੀਆਂ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਹਟਣ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੀ ਹੈ (ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਬਨਾਮ ਮਹਾ-ਰਾਜਾਧੀਰਾਜ ਕਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (3), ਨੈਸ਼ਨਲ ਮਿਊਚਲ ਲਾਈਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ (4), ਅਤੇ ਸਰ ਰਾਜੇਂਦਰ ਨਰਾਇਣ ਭਾਣਜਾ ਦਿਓ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਟੈਕਸ, ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ (5)। ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਲਕਸਮੂਰ ਐਲਜੇ ਨੇ ਬੋਰਡ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉੱਠੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵੇ। ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਿਵੀ

- (1) (1948) 16 ITR 227
- (2) (1947) 15 ITR 442
- (3) (1933) ITR 94 'ਤੇ 197 > f,
- (4) (1936) 4 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. (4 'ਤੇ 53'
- (5) (1940) 8 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 495

ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ c ounc ii ਨੇ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (1) ਦੇ ਸਖਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ-

ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਵਾਂ, .
ਦਿੱਲੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ

ਕਮਿਸ਼ਨ - ਪਟਨਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੀ ਐਸ ਟੈਕਸ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਅਜਮੇਰ, ਕੁਮਾਰ ਕਮਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ^Mdh 1 ^^(1). ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਿੱਲੀ ^ ° ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਤੇ (2) ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇ ਜੋ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਜੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਖਾਸ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਮੁੱਢੇ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66 (1) ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਾਰਟੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 (1) ਵਿੱਚ "ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਚਟੁਰਾਮ ਹੋਰੀਲਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (2), ਮਦਰਾਸ ਕੇਸ ਏ. ਐਬੋਏ ਰੈਟੀ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3), ਕਲਕੱਤਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਾਧੂ ਲਾਭ ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨਲਾਲ ਲਿਮਟਿਡ (4) ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਟੁਰਾਮ¹ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ - ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਚ ਕਾਉਂਟ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ।

- | | |
|-----|-------------------------|
| (1) | (1954) 26 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 79 |
| (2) | (1951) 19 ITR 600 |
| (3) | (1947) 15 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 442 |
| (4) | (1951) 20 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 39 |

ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸੰਦਰਭ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਉੱਚ¹¹ \$ J^{\wedge} 2^{33}, \% ix LO, Odeon ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਿਊ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ-ਦਿੱਲੀ ਨੈਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਰਾਂਚੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ, ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, (1), ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰ-ਏ ਜੇਜ਼ ਨੇਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੱਖੜ*¹¹ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਸਖਤ ਪੂਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ ਇਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਿੰਗ ਇੰਡਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਸਵਾਲ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੇਰੂ ਸਾਲ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਮਨਾ ਧਰ ਪੋਤਦਾਰ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ (3) ਜੋ

2(1954) 26 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 89

3(1935) 3 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 112

ਕਿ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ

ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਡਰ ਮੈਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੰਪਨੀ ਓਡੀਓਨ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਹੈ। ਸੇਠ ਗੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਦਿ ਕਮਿਸ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ , ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ^ਅ ਪੰਜਾਬ ਡਿਸਟਿਲਿੰਗ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਜਨੀਅਰ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (2), ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਅਤੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੈ.- ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, (3) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਫਲਸੌ, ਜੇ.ਜੇ. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿੰਦੂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਉਭਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ . ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਇੱਛਾ 4 ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਵਾਲ

r (1) (1944) 12 ITR: 393
----(1952) 22 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 232
(3) (1952) 21 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 526

ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ^{ਦਿੱਲੀ} ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ *ਮਦਨਲਾਲ ਧਰਨੀਧਰਕਾ ਬਨਾਮ ਇਨ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* (1) 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ

66 (5) ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਜੋੜ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 231 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਣਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੀ।

ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

“ਕਿਉਂਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।
ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ "ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ" ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੀ

(1) (1948) 16 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 227

^ ਆਉਣਗੇ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਦਿੱਲੀ tion 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ^ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ,

v. ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ

ਸਟੇਨਰ ਇਨਕਮ- ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ -ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਟ੍ਰਾਈ ਅਜਮੇਰ, ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ . ਨੇ ਇਸ ੈ ਅਰਥ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ।

^^ਮੌਜੂਦਾ 3”^ 0^ 8“ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ” ਅਤੇ ਕਿਹਾ—ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

“ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ;

ਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਗ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਦੇ ਆਮ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 'ਅਜਿਹੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਮਝੀਏ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਪਰ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ” Si
ਵੀ.

ਇਹ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਮਿਸ਼ਨ-
ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿਓ ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਮਦਨੀ-
ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ
ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੈਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਵਿੱਚ
"ਅਜਿਹੇ ਕਪੂਰ, ਜੋ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ
ਇਸਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਆਮ ਵਿਆਕਰਨਿਕ
ਨਿਰਮਾਣ ਦੁਆਰਾ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ
ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬਹੁਮਤ ਦੁਆਰਾ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ
ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ
ਇਸ ਲਈ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦਰਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 66 (5) ਤਹਿਤ ਸਵਾਲ
ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੰਨਾ 235 ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66 (5) ਅਧੀਨ ਉਹ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ। ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਲਈ
ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ
ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਨਾ 236 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ-

"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ
ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ

ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।

ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਸਾਡਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ।”

ਵਿਦਵਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਮੱਧ ਧਾਰਾ 59 ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਬਣਦੀ ਹੈ

ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ ਓਪਰੇਟਿਵ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਕੂਲਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਐਕਸ , ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁੜ ਤੋਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ

ਫੈਰਡ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ

ਧਾਰਾ 66 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2), (3) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ

ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ

ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਚਾਗਲਾ, ਸੀ.ਜੇ.

ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ- ਇਹ

ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ

ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੱਗੇ ਨਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ

ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ

ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਖੇਮਚੰਦ—ਰਾਮਦਾਸ (੧) ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ

ਆਇਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਰਪੁਰ ਵਿਖੇ

ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ

ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 23(4) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਦਾ ਫਰਜ਼ "ਉਸਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ" ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ

ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿਰੁੱਧ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ

ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਲ ਡੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਓਡੀਓਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਧਾਰਾ 31(3)(ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਬਿਲਡਿੰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ.

ਮਾਮਲਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਕੋਲ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਰੋਮਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਸ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਖੁਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜੋ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਹ ਕੇਸ "ਅਪੀਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ *ਹੁਕਮਨਾਮੇ 'ਤੇ ਸੀ।*

ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਅਜਮੇਰ* ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ, ਦਿੱਲੀ

ਇਕ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, *ਵਡੀਲਾਲ ਲਲੂਭਾਈ ਮਹਿਤਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1)*। ਇਹ ਕੇਸ *ਸੇਠ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿਚ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

* ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ, ਜੇ. ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ

ਇਹ ਕਿ

- (1) (1935) 3 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 152
(2) 1944) 12 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ 393 ਤੇ ਪੀ. 404

ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਗਲਤੀ ਸੀ। ਬਿਊਮੋਟ, ਸੀਜੇ, ਵਡੀਲਾਵਸ * , ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ, ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ- ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸਟੀਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਪੀ. ਐਲ. ਈ. ਚੇਟਿਆਰ (2) ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ-

missQoner ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 66(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 66(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਸੈਕਸ਼ਨ 66(3) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀਮੀਨ ਕੀਤੀ ਹੈ- ਕੰਪਨੀ ਓਡੀਓਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕਿ ਬੁੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66(3) ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਧਾਰਾ 66(2) ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ

(1) (1935) 3 I.T.R. 152

(2) A.I.R. 1934 Rang. 132

ਆਮਦਨ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਟੈਕਸ, ਦਿੱਲੀ, ਦੇਰ ਨਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ।

ਅਜਮੇਰ,
ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ

ਵਡੀਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੱਧ ਨੇ ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਭਾਰਤ ਦਿੱਲੀ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ-----ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ

ਨਿਉ ਪੀਸਗੁਡਜ਼ ਕੇਸ (2), ਬੰਬਾਵ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੈ। ਪੰਨਾ 322 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਟੈਕਸ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਸਨ-

ਸਹੀ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੱਟਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ

(2) ਕਿ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਮੁੱਲ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸਿਰਲੇਖਾਂ (iv) ਅਤੇ (v) ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਟੌਤੀਆਂ ਹਨ।"

(1) (1935) 3 I.T.R. 152

(2) (1947) 15 I.T.R. 319

ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਪ੍ਰੋ-ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੋਹਨਲਾਲ-ਹੀਰਾਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (1), ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਚਾਗਲਾ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਹ

Kapur. J. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ■ **EoopeGtively** ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ 'ਤਿਆਰ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀਮਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਦੇਣੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 66 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ)।

ਅਟਾਰਨੀ-ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਐਵੇਲੀਨੋ ਅਰਾਮਾਇਓ (2) ਵਿੱਚ ਐਟਕਿਨ, ਐਲਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਕਮਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3), ਪੀ. 86 “ਹਾਈਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।” ਵਿੱਚ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ-ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਸੀਨਰ ਇਨਕਮ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ^ ਦਿੱਲੀ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

*

ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ
ਮਾਧਵਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਗੋਸਾਈ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਰਾਤ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਓਗਲੇ ਗਲਾਸ ਵਰਕਸ ਲਿਮਟਿਡ, (1), ਪਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਉਸ

ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵਾਲ
ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੈਫਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ
ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 66, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ
ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਸੀ
ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਪੰਨਾ 434 ਤੇ
ਦਾਸ, ਜੇ. . ਕਿਹਾ-

ਸਵਾਲ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ
ਸਵਾਲ ਨੂੰ "ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ
ਲਈ, ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ
ਅਣਉਚਿਤ ਕੱਟਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਾਈ
ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ
ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ
ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸ
ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ
ਕਿ *ਖੁਸ਼ੀਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀਲਾਲ ਬਨਾਮ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਮੈਸ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ (1) ਅਤੇ ਬਿਸ਼ੇਸ਼ਵਰ

ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2), ਕਿ ਜਿਥੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਸ ਬੈਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ-

- (i) ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਲਾਹਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੈ;
- (ii) ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਜਿੱਠੇ ਗਏ ਹਨ;
- (iii) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (iv) ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਣਾ;
- (v) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;

(1) (1954) 25 I.T.R. 572

(2) (1955) 27 I.T.R. 379

- (vi) ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀਮਾ ਹੈ- ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਲਈ ਮੈਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਐਡ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਧਾਰਾ 66(1) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਤਹਿਤ; ਕਮਿਸ਼ਨ-
- (vii) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਖੁਦ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ / ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 66(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੱਕ ਵੀ ਸੀਮਿਤ ਹਨ; ਅਤੇ
- (viii) ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।
ਸਵਾਲ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ. ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਨੂੰ ਪੇਰੂਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ- ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। .

ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਮਲਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਦੇ ਵੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1), ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਵੀ ਪੀੜੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ! ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ, ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੁਝ ਬੇਭਰੋਸਗੀ ਅਤੇ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵੀਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੜੀ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਮੰਗੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਖੋਸਲਾ, ਜੇ .
1), ਸਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨੁਕਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਖੁਦ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮੁੱਦਾ

(1) (1952) 21 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 526

ਇਸ ਕਿਸਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਜ਼ ਟਰੇਡਿੰਗ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਓਡੀਓਨ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ- ਬੁਡਿੰਗ, ਨਿਊ ਜਨਰਲ ਦਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਆਰਡਰ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ.

ਸੀਨਰ ਆਮਦਨ-

ਟੈਕਸ ਦਿੱਲੀ, ,

ਏਮਰ,

ਦੂਸਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜੋ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਨੁਕਤੇ

ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ-ਮੱਧ ਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿੰਦੂ ਭਾਰਤ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, -----ਇਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਿੰਦੂ, ਭਾਵੇਂ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਹੋਣ, ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ , ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪਾਠਕ ਦੁਆਰਾ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਲਈ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਉਪਾਅ, ਕਿ ਉਹ ਸੀਵਿਟਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਨਵਾਂ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਬਹੁਤ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਝਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਵੇਵ ਵਿਚ ਇਹ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਯੋਗ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਏ, ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਏ. N. ਭੰਡਾਰੀ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ^c - ^j - ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(2) (1952) 22 ਐਲ.ਟੀ.ਆਰ. 448

(2) (1952) 22 ਆਈ.ਟੀ.ਜੇ.ਆਰ. 232

(2) (1925) 1 ਕੇਬੀ 86, 108

(3) (1954) 26 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 79

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸੁਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਮਨਪ੍ਰੀਤ ਕੌਰ